

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 491
din 29.10.2009

Dosar nr: 104/2009 conexasat cu dosarul nr. 163/2009

Petiția nr: 2707/06.03.2009 conexasată cu petiția nr. 4031/10.04.2009

Petenți: C C

I I

Obiect: Refuzul Primăria Oradea, Consiliul Local Oradea, Administrația Imobiliară- Compartimentul Locuințe și Agenția Națională pentru Locuințe și refuzul Consiliului Local al Municipiului Oradea de a da spre vânzare locatarilor din imobil apartamentele, pe care aceștia le au în chirie.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. C C, domiciliată în loc.
, reprezentant al petenților

I. 2. Denumire și sediu reclamat

1. **Primăria Oradea**, cu sediul în loc. Oradea, Str. Unirii, nr. 1, județ Bihor.
2. **Consiliul Local Oradea, Administrația Imobiliară- Compartimentul Locuințe**, cu sediul ales în Oradea, Str. Unirii, Nr.1-3, județ Bihor
3. **Agenția Națională pentru Locuințe** cu sediul ales în București, B-dul Unirii nr.61, Bl. F3, sector 3.

II. Citarea părților

Urmare a petițiilor înregistrate cu nr. 2707/06.03.2009, 4031/10.04.2009, formulate de către petentă, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 3899/07.04.2009 și 3900/07.04.2009, 3901/07.04.2009, 3902/07.04.2009 la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 30.04.2009 părțile au lipsit. Ulterior, prin adresele cu nr. 6884/15.07.2009, 6883/15.07.2009 și 6882/15.07.2009, părțile au fost invitate din nou la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din 30.07.2009, părțile nu s-au prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerea părților

Susținerea petentei

În petițiile sale, înregistrate cu nr. 2707/06.03.2009 și nr. 4031/10.04.2009, petenta sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că și-a depus dosarul la Consiliul Local Oradea pentru a i se acorda o locuință socială în imobilul în care locuiește cu mama sa. Totodată, petenta îi reprezintă pe locatarii din imobilul respectiv, care doresc achiziționarea apartamentelor pe care le au în chirie, dar care nu primesc aviz favorabil din partea Consiliului Local Oradea.

Agenția Națională pentru Locuințe

Prin adresa cu nr. 3591/31.03.2009, Agenția Națională pentru Locuințe, a precizat că, în ceea ce privește programul de construcții locuințe pentru tineri, destinate închirierii, ANL realizează doar lucrările construcții-montaj, repartizarea acestora intrând în sarcina autorității publice locale. Față de cele sesizate de petentă, precizează faptul că aceasta nu putea să depună un dosar social, la ANL Oradea în anul 1996, deoarece la acea dată agenția nu era înființată. Mai mult cererea de repartizare a unei locuințe cu caracter social realizată prin intermediul ANL nu se poate decât la sediul autorității publice locale, conform prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea ANL, cu modificările și completările ulterioare.

Consiliul Local al Municipiului Oradea

Prin adresa cu nr. 3820/06.04.2009, locuințele libere de contract, nu pot fi repartizate altor familii, intrând astfel sub incidența prevederilor O.U.G. nr. 94/2000, care prevede următoarele: " sub sancțiunea nulității absolute, până la soluționarea procedurilor administrative și după caz, judiciare, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență este interzisă înstrăinarea, schimbarea destinației, ipotecarea sau grevarea sub orice formă a imobilelor pentru care au fost depuse cereri de retrocedare, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență".

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petenta sesizează C.N.C.D-ul cu privire la faptul că nu-i este alocată o locuință socială și că locatarilor imobilului în care locuiește, pe care ea îi reprezintă, nu li se permite achiziționarea apartamentelor în care locuiesc cu chirie.

În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din **O.G.137/2000** cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) **Existența unui tratament diferențiat** a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) **Existența unui criteriu de discriminare** conform art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare. Colegiul Director reține că, în speța de față, nu se invocă niciun criteriu din cele prevăzute la art. 2 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, respectiv „*prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice*”.

c) **Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.**

d) **Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim**, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare. Colegiul Director reține că, în acest caz, refuzul Consiliului Local al Municipiului Oradea se bazează pe faptul că imobilul în cauză face obiectul unei acțiuni în revendicare și că, în acest caz, apartamentele nu pot fi înstrăinate sub nicio formă, conform prevederilor Legii nr. 10/2001 „sub sancțiunea nulității absolute, până la soluționarea procedurilor administrative, după caz, judiciare, generate de prezenta lege, este interzisă înstrăinarea, schimbarea destinației, ipotecarea sau grevarea sub orice formă a imobilelor pentru care au fost depuse cereri de retrocedare, în condițiile prezentei legi.”

Astfel, nu toate situațiile în care anumite persoane sunt tratate diferențiat, pot constitui fapte sau acte de discriminare, iar un asemenea tratament poate avea la bază un alt motiv decât apartenența persoanei respective la una dintre categoriile prevăzute în art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Examinând sesizarea petentei și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi**, ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare, conform **art. 2 alin. 1** Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va trimite părților ;

V. Modalitatea de plată a amenzii

-Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

